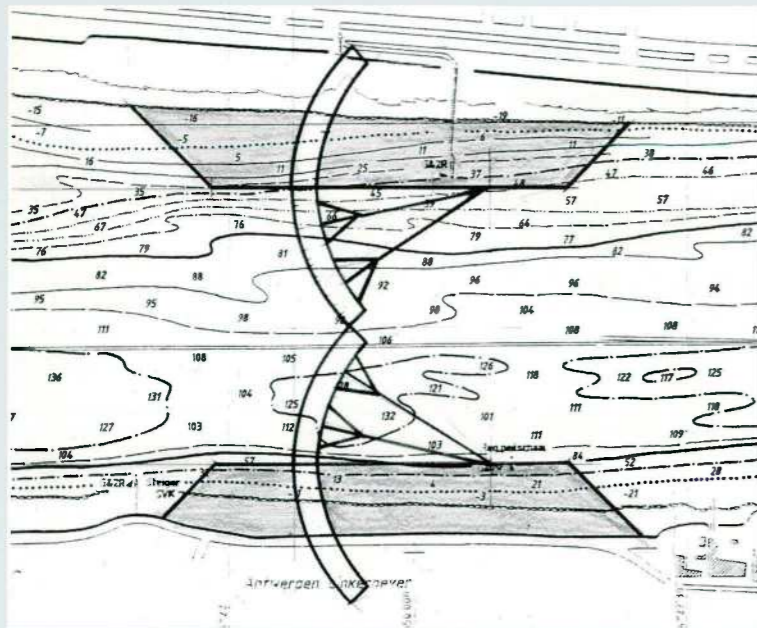
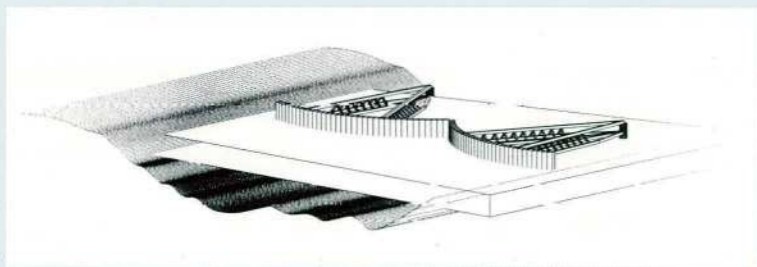

3. de bouw van een stormvloedkering

Het ultieme en laatste onderdeel van het Sigmoplan is de bouw van een stormvloedkering ter hoogte van Oosterweel, stroomafwaarts de rede van Antwerpen. Een definitieve beslissing voor de bouw van dit uitermate kostelijk infrastructuurwerk is tot op heden nog niet genomen.

Ook na de bouw van de stormvloedkering zal de rivier en het bekken in open verbinding blijven met de zee.

De integrale aanpak

De uitvoering van het Sigmoplan dient niet alleen tot beveiliging van de bevolking. Door de uitvoering ervan worden ook andere deelaspecten zeer sterk beïnvloed.

- de economie
- de ecologie
- de recreatie

Niet zelden botsen deze verschillende aspecten.

Het is een opdracht van de afdeling Zeeschelde om een consensus te vinden tussen veiligheid, economie, ecologie en recreatie, waarbij alle deelaspecten evenwaardig aan bod komen.

Departement: Leefmilieu en Infrastructuur - Administratie Waterwegen en Zeewezen - Afdeling Zeeschelde

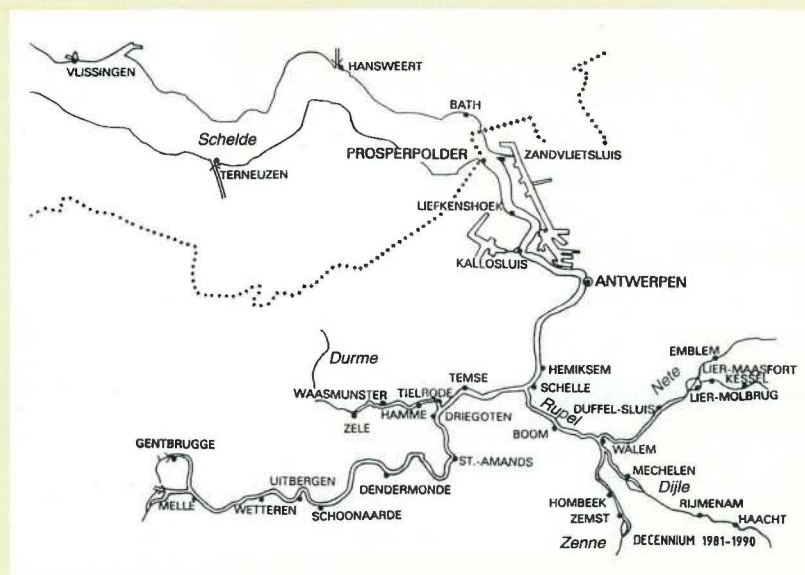

afdeling Zeeschelde
Het Sigmoplan

Het Zeescheldebekken

Het Zeescheldebekken omvat de Zeeschelde (108 km), de Rupel (12 km), de Beneden-Nete (14,4 km), de Grote Nete (44,3 km), de Kleine Nete (17,8 km), de Nete-afleiding (2,1 km), de Beneden-Dijle (8,8 km), de Boven-Dijle (19,7 km), de Zenne (24,8 km) en de Durme (16,6 km). Het bekken staat via de Westerschelde (58 km) in open verbinding met de Noordzee. De tijwerking in de zee en de stormvloed op zee zijn oorzaken van de waterbeheersingsproblematiek in het bekken.

Door de inwerking van de zon en de maan op het wateroppervlak ontstaat er springtij en dode-tij.

Indien de springtij wordt gecombineerd met een sterke wester- of noordwesterstorm kan de getijdeweg zich ontwikkelen tot hoge en gevaarlijke stormtij. Deze stormtij komen enkele keren per jaar voor in de herfst, de winter en de vroege lente, waarbij de zeer hoge waterstanden en eventueel daaropvolgend de zeer lage waterstanden aanleiding kunnen geven tot zware schade aan de dijken en de waterkeringen, en in extremis tot dijkbreuken en overstromingen.

Het Sigmaphan

Na de rampzalige stormvloed van 3 januari 1976 die het dorp Ruisbroek overspoelde en weken blank zette werd op 18 februari 1977 door de Ministerraad tot uitvoering van het Sigmaphan beslist.

Het Sigmaphan beoogt de beveiliging van het Zeescheldebekken tegen stormvloeden vanuit de Noordzee.

Er werd beslist tot :

1. de verhoging en de verzwaring van de dijken langsheen de aan getijde onderworpen rivieren.

De verhoging en de verzwaring van de dijken (= het eerste deel van het Sigmaphan) is gestadig doorgevoerd zodat heden praktisch gezien ongeveer 75% van de dijken werd verzwakt en versterkt.

2. de aanleg van gecontroleerde overstromingsgebieden

De gecontroleerde overstromingsgebieden werden aangelegd in laaggelegen polders en zijn omringd door een dijk op Sigmahoogte.

De gecontroleerde overstromingsgebieden lopen vol bij zeer hoge waterstanden en kappen de hoogste top van het getijdeweg af.

